

101. Tweede groot Herents dictee

(auteurs: Willy Smedts en Karlien Stevens)

Naar het circus

De laatste nieuwe voorstelling van dit millennium van het gerenommeerde Tsjechische circus 'Antigone' ging op paasmaandag onder veel media-aandacht in première. Colonne enthousiaste kinderen en hun ouders trokken ernaartoe. Voor wie er niet kon zijn, is dit in een notendop wat er te zien was.

De voorstelling in de attractief versierde tent begon met een spectaculair optreden van drie atletisch gebouwde acrobaten. Het publiek keek met argusogen toe hoe ze gedrieën door de tent zweefden in hun aerodynamische, kitscherige pakken. Even was er agitatie toen er een koord brak en een van de acrobaten naar beneden tuimelde. Ondanks het vangnet bleek de ongelukkige toch zijn achillespees verrekt te hebben.

Na deze stresssituatie was er als tweede act een getatoeëerde leeuwentemmer met zijn pseudoagressieve leeuwen. De excentrieke temmer had een afrokapsel en er klonk authentieke Afrikaanse muziek. Door de magnifieke akoestiek waande het publiek zich in een dantesk Noord-Afrikaans woud. De act was een amalgaam van gememoriseerde imposante kunstjes. Het publiek toonde zijn approbatie voor het huiveringwekkende schouwspel door langdurig te applaudisseren.

Daarna kwam een stereotiepe clown karikaturaal de ring in gesjeesd met een 2-pk'tje. De clown bleek een lachebek die naar hartenlust met Jan en alleman kattenkwaad uithaalde. Ditmaal was een circussheriff zijn slachtoffer. De clown verwisselde de revolver van de cowboy met een katapult en de kogels verving hij stiekem door beigeachtige karamellen. De clown riep laconiek de sheriff in de ring en nodigde hem stante pede uit om op hem te schieten.

De apetrots cowboy, gekleed in bluejeans en T-shirt, zette stoïcijns een cactus op het hoofd van de kokette clown. Hij begon er semiprofessioneel op te schieten met de katapult. Hij fakete echter en mikte eigenlijk alle karamellen in de vuurrode mond van de clown. Die kreeg knikkende knieën en vroeg de sheriff ten slotte om te stoppen.

De bangerik moest als straf voor de verwisseling enkele mensen van het publiek onverrichter zake trakteren op krokante kroketten en frikadellen en pannenkoeken als dessert. De gegeneerde clown keek beteuterd, maar de genereuze adjunct-directeur van het circus gaf hem een cheque, waarmee hij zelfs een breugeliaans feest zou kunnen betalen. Relaxed haalde de clown adem. In de pauze werden de driehonderdvijftig toeschouwers geëntertaint met live amusementsmuziek.

Na de pauze kon het publiek genieten van een paardendressuurnummer. Schaars geklede, gepiercete amazones stonden kaarsrecht op een karavaan galopperende merries. Na een kleine acceleratie van de paarden in de rondte gingen de ruiters met veel elan op de ruggen van de hinnikende paarden zitten. Langzaamaan kwam het fascinerende schouwspel tot stilstand.

De ruiters lieten de tweeëntwintig paarden met veel knowhow knielen voor het verraste publiek. Ze kregen een daverend applaus voor de foutloos uitgevoerde manoeuvres.

Als voorlaatste act was er een corpulente Curaçaose goochelaar die het geïnteresseerde publiek wist te amuseren met gecompliceerde trucs. Zo liet hij allerlei accessoires verdwijnen door een simpele abracadabra. Met zijn magisch stokje kon hij ook items tevoorschijn goochelen. Triomfantelijk haalde hij onder meer een cappuccino uit zijn acajoukleurige trukendoos.

Als clichématige apotheose kwamen alle artiesten vanuit de coulissen naar de ring om een afscheidshymne te berde te brengen. Het publiek ging zeker niet gedesilluseerd naar huis terug.